

Medlemsbidraget har maaske ogsaa været noget højere i disse Foreninger, end det er almindeligt i yngre Foreninger, og det kan da ogsaa være en Grund til, at de have saa faa Medlemmer. Man kan jo saa sige, disse Foreninger maa rette sig efter de forandrede Forhold, som der bliver med den ny Husdyrlov. Men naar det nu har vist sig, at de gennem mange Aar have arbejdet med stort Held paa at fremme vor Husdyravl, forekommer det mig dog, at det maaske var Overvejelse værd, om man ikke kunde imødekomme saadanne Foreninger, saa man ikke tvang dem til at fravige de Regler, som de med Held have fulgt i mange Aar. Jeg skal ikke komme ind paa at gentage, hvad der er sagt mange Gange, ellers kunde der nok være Grund til at udtale sig noget om dette ret omfattende og betydningsfulde Lovforslag, som jeg for min Del ikke er i Tvivl om vil blive til stor Gavn for alle Kreaturopdrættene, for det danske Landbrug i det hele, ja for hele Nationen. Jeg skal nøjes med, hvad jeg her har sagt, og udtale Haabet om, at det maa lykkes at føre dette Lovforslag igennem, saa vidt muligt saaledes, som det her er foreslaaet, med enkelte aldeles nødvendige Ændringer, men saaledes, at man dog ikke kommer ind paa en saa vidtløftig Forhandling og Forandring af dette Lovforslag, at det der ved skal blive hindret i hurtigst muligt at blive gennemført.

Landbrugsministeren (Fruis): Efter mine ret udførlige Udtalelser i Slutningen af sidste Møde ser jeg ikke, at der kan være særlig Anledning for mig til i Dag at gaa ind paa mere almindelige Betragtninger om Lovforslaget, og da de Bemærkninger, som ere faldne under Forhandlingen her i Dag, i Virkeligheden ikke berøre ny Felter, men nærmest strejfe ind paa de samme Omraader, som ere gjorte til Genstand for Forhandling i de foregaaende Dage, er der heller ikke Grund for mig til i Dag at komme særlig ind paa Detailler. Forhandlingerne have, hvad der er ret nærliggende, ogsaa i Dag navnlig drejet sig om Opdrætningsvæsenet, saavel Opdrætningsforeninger for Kvæg som navnlig Opdrætningsanstalterne for Heste — om hvorvidt det maa anses for heldigt i det hele at slaa ind paa denne Retning og navnlig ogsaa ved Siden deraf, om det er heldigst at slaa ind i en saadan Retning, som særlig er fremdragen her i Lovforslaget. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Rosager) ytrede

sin Forbavselse over, at jeg havde kunnet slutte mig til de Udtalelser, som paa Hesteopdrætningsanstalternes Omraade vare faldne fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen), og det kan ogsaa nok være, at min Udtalelse, betragtet i sin Almindelighed, maaske nok skulde have været en lille Smule forsigtigere, men jeg maa gøre opmærksom paa, at det, som jeg mente at kunne slutte mig til i det ærede Medlems Udtalelser, det var en Imødegaaelse fra ham af den Anskuelse, der var kommen frem fra anden Side, nemlig, at man ved Hesteopdrætningsanstalterne vilde komme ind paa at genoptage de tidligere Hestestutterier, og der oplyste det ærede Medlem, at dette saa langt fra var Meningen, at man tværtimod regnede, at man skulde kunne faa disse Hopper udstationerede, endogsaa paa mindre Steder rundt i Kredsen. Den Tilslutning, jeg ydede, gik altsaa i denne Retning og ikke specielt i Retning af det enkelte Forhold, han berørte, at det kunde være praktisk paa Stutterigaarden i Kolding eventuelt med en enkelt Afdeling at komme ind paa Forsøg. Hvorvidt man overhovedet kan dette, skal jeg lade være usagt, men det er et Forhold, som jeg aldeles ikke tænker at give min Tilslutning paa denne Maade og heller ikke troede at have gjort det gennem de Udtalelser, jeg da fremkom med. Betænelighederne ved Opdrætningsanstalterne ere, som sagt, store, og jeg vil haabe, at man i det Udvalg, som vil blive nedsat, vil komme mere til Klarhed over, hvorvidt det er en heldig Retning at slaa ind paa eller ikke. Samtlige Kommissionens Medlemmer have jo været enige om at anse det for heldigt at slaa ind paa denne Retning tillige, og det har altsaa været ret nærliggende for mig ogsaa at mene i denne Retning at kunne følge Kommissionens Betænkning. Der har ogsaa været udtalt en Anke over den Maade, hvorpaa man havde ment i Kommissionens Betænkning og derefter i Lovforslaget, at disse Hesteopdrætningsforeninger skulde fordeles i de forskellige Provinser. Efter Hesteantallet kan det være meget muligt, at der vil kunne findes en heldigere Fordelingsmaade, dersom man overhovedet vil gaa ind paa selve Sagen. Men havde det ærede Medlem for Bornholm været her, saa er jeg dog vis paa, at det ærede Medlem vilde have hævdet, at Bornholm dog maatte have sin Opdrætningsanstalt. Bornholm staar jo i det hele en lille Smule anderledes, end de øvrige Provinser staa. Jeg maa dertil sige, at der er nogen Grund